

WFT BASIS SAMENVATTING

WFTsamenvattingen
Alphen aan den Rijn
Alle rechten voorbehouden

Deze uitgave is met veel zorg samengesteld. De juistheid van de gegevens is mede afhankelijk van informatie die ons door derden is verstrekt. WFTsamenvattingen aanvaardt geen aansprakelijkheid voor onjuistheden of onvolledigheden.

© Copyright: dit document is auteursrechtelijk beschermd. Het is verboden dit document te verspreiden, te vermenigvuldigen of op een andere wijze openbaar te maken zonder schriftelijke toestemming van WFTsamenvattingen.

Inhoudsopgave

Deel 1: Financiën in de maatschappij

1. De financiële sector	3
2. De consument	4
3. Hulpmiddelen bij financiële analyse.....	5
4. Financiële behoeften en levensfasen.....	6
5. Informatiebronnen voor consumenten	7
6. Samenlevingsvormen.....	7
7. Overeenkomsten	9

Deel 2: Belasting

1. Inkomstenbelasting	11
2. Erven en schenken.....	14

Deel 3: Consumptief krediet

1. Kredietovereenkomst	18
2. Soorten consumptief krediet	19
3. Aanbieders consumptief krediet	20
4. Acceptatie consumptief krediet	21
5. Bijzonder beheer consumptief krediet	22

Deel 4: Hypothecair krediet

1. Hypotheekaanvraag.....	23
2. Hypothecaire lening en aflossingsvorm	25
3. Hypotheekrecht.....	26
4. Belasting en eigen woning	27

Deel 5: Banken, betalen en sparen

1. Kernfuncties van banken.....	28
2. Keuze betaalproducten.....	30
3. Betaalrekening	32
4. Sparen.....	35

Deel 6: Beleggen

1. Beleggingscategorieën.....	37
2. Direct en indirect beleggen.....	40

Deel 7: Verzekeringen algemeen

1. De verzekeraar als risicodragers	42
2. De verzekeringsovereenkomst en de daarbij betrokken partijen.....	44

Deel 8: Verzekeringen afsluiten

1. Aanvraag en acceptatie van de verzekering	45
2. Verzekeringspremie en premiebetaling	47
3. Schade en uitkering	48
4. Verlenging en opzegging van verzekering	49

Deel 9: Verzekeringen voor particulieren

1. Bezitsverzekeringen	50
2. Motorrijtuigverzekeringen	51
3. Aansprakelijkheids- en rechtsbijstandverzekeringen	53
4. Zorg- en ongevallenverzekering	53

Deel 10: Verzekeringen voor bedrijven

1. Bezitsverzekeringen voor bedrijven	55
2. Aansprakelijkheids- en rechtsbijstandverzekeringen voor bedrijven	56
3. Sociale verzekeringen	58
4. Inkomensschadeverzekeringen voor bedrijven	59

Deel 11: Levensverzekeringen

1. Levensverzekeringen	61
2. Doelen levensverzekering	62

Deel 12: Pensioen

1. Werknemerspensioen	643
2. Pensioenfondsen en pensioenverzekeraars	634

Deel 13: Wettelijke regels

1. Distributiemodellen	66
2. Toezicht	68
3. Vergunningplicht	69
4. Bescherming consument	72
5. Preventie en bestrijding financiële criminaliteit	76
6. Wft en financiële producten	80
7. Adviesproces	81

Deel 1: Financiën in de maatschappij

1. De financiële sector

Financiële dienstverlening

Financiële dienstverlening is het leveren van diensten die betrekking hebben op financiële producten door bedrijven en instellingen die daarvoor bevoegdheid zijn. In Nederland staan financieel dienstverleners onder toezicht van De Nederlandsche Bank (DNB) en/of de Autoriteit Financiële Markten (AFM). Financieel dienstverleners moeten voldoen aan de eisen die voortvloeien uit de Wet op het financieel toezicht (Wft).

Voorbeelden van financieel dienstverleners:

- Aanbieders van financiële diensten en producten: banken, verzekeraars en pensioenfondsen.
- Bemiddelaars en adviseurs: verzekeringsadviseurs en financieel adviseurs.
- Gevolmachtigd agenten
- Creditcardverstrekkers
- Vermogensbeheerders
- Beleggingsadviseurs en brokers (beurshandelaren)

De financiële sector

De financiële sector bestaat uit bedrijven en instellingen die het mogelijk maken om te betalen, vermogen op te bouwen (sparen en beleggen), pensioen op te bouwen, te lenen en te verzekeren. Voor economische stabiliteit en groei is het hebben van een sterke en betrouwbare financiële sector enorm belangrijk. De overheid waarborgt dit met wet- en regelgeving. DNB en de AFM zijn namens de overheid belast met het toezicht op de financiële sector:

- **DNB:** controleert of banken, verzekeraars en pensioenfondsen voldoende solvabel zijn. Kortom, houden zij voldoende eigen vermogen en financiële buffers aan om ook op lange termijn aan hun verplichtingen te kunnen voldoen.
- **AFM:** houdt toezicht op het marktgedrag van aanbieders en bemiddelaars. Financiële producten moeten veilig, betrouwbaar, begrijpelijk en nuttig zijn voor verschillende doelgroepen. Het gaat hierbij dus om integer marktgedrag.

Vergunning

Aanbieders (zoals banken en verzekeraars) moeten in het bezit zijn van een door DNB verstrekte vergunning. Zij krijgen deze van rechtswege, en hoeven hier dus geen aanvraag voor in te dienen bij DNB.

Bemiddelaars, adviseurs, gevolmachtigd agenten etc. moeten in het bezit zijn van een door de AFM verstrekte vergunning. Zij hebben deze vergunning wel moeten aanvragen bij de AFM. Het werken zonder vergunning wordt streng bestraft. De AFM legt in dat geval hoge boetes of dwangsommen op.

Aanbieders die zakendoen met bemiddelaars, adviseurs etc. moeten controleren of de financieel dienstverlener in het bezit is van een toereikende AFM-vergunning. Indien de financieel dienstverlener niet over de juiste vergunning beschikt, dan mag de aanbieder geen zakendoen met de betreffende partij.

Klanten

Klanten zijn afnemers van financiële producten. Consumenten (particulieren) hebben een andere behoefte aan financiële producten dan bedrijven, instellingen en beroepsbeoefenaren.

Bedrijven, instellingen en beroepsbeoefenaren

Bedrijven: er bestaan veel verschillende soorten bedrijven in allerlei sectoren. Denk aan zelfstandigen zonder personeel (ZZP'ers) tot en met grote multinationals. Het maakt niet uit hoe groot of klein een bedrijf is, allen hebben de financiële sector nodig om te kunnen bestaan.

Alle bedrijven moeten ingeschreven staan in het Handelsregister. De Kamer van Koophandel houdt dit register bij. Aan ieder bedrijf wordt een SBI-code gekoppeld (SBI = Standaard Bedrijfsindeling). Deze code geeft aan wat de activiteit of activiteiten van het bedrijf zijn.

Instellingen: onder instellingen verstaan we zorginstellingen zoals: ziekenhuizen, verpleeg- en verzorgingshuizen, thuiszorg, woonvoorzieningen voor mensen met een beperking, huisartspraktijken, tandartspraktijken, fysiotherapiepraktijken.

Beroepsbeoefenaren: mensen die een beroep of een vak uitoefenen (zoals bijv. artsen, advocaten, accountants, adviseurs en notarissen).

2. De consument

Consumentenhuishouding

Consument = de (eind)gebruiker van goederen en/of diensten. De consument maakt zelf geen goederen of diensten, maar koopt deze in van anderen.

Consumentenhuishouding = het samenlevingsverband dat de consument voert: eenpersoonshuishouden of meerpersoonshuishouden (stellen met en onder kinderen, eenoudergezinnen).

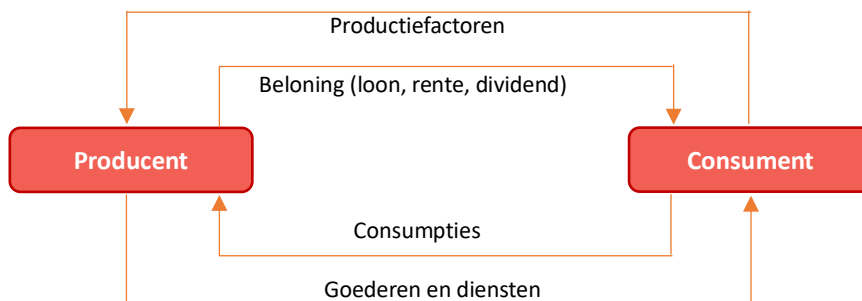
Productiehuishouding

Producent (productiehuishouding) = de maker van goederen of leverancier van diensten, en de verkoop ervan. De verkoop moet meer opleveren dan de productie. In dat geval maakt de producent winst. Productie en verkoop vormen de bestaansgrond van de productiehuishouding.

Economische kringloop

Economische kringloop = een financieel model van de samenleving. In de meest eenvoudige vorm omvat het model twee partijen:

- **Consument:** deze ontvangt loon door arbeid te verrichten voor een producent.
- **Producent:** de arbeidskracht van de consument is een van de productiefactoren.

Economen onderscheiden de volgende vier productiefactoren, met bijpassende vergoeding:

Productiefactoren	Vergoeding
Arbeid	Loon
Kapitaal	Rente
Grond	Huur/pacht
Ondernemerschap	Winst

Productiefactoren

Economische groei: de Nederlandse economie groeit vrijwel ieder jaar door toenemende vraag van de consument → producenten breiden productie uit → meer werkgelegenheid en loonbetalingen → meer bestedingsruimte voor de consument → meer vraag etc. Let op: als het aanbod de vraag niet meer bij kan houden raakt de economie oververhit.

Stagnatie en recessie: in tijden van stagnatie groeit de economie niet of nauwelijks → consumenten gaan minder besteden → producenten blijven met onverkochte voorraden zitten, en verlagen noodgedwongen hun prijzen → kostenbesparingen (minder inkopen, ontslaan van personeel. Let op: stagnatie kan een kettingreactie veroorzaken die overgaat in een recessie. Bij een recessie is er sprake van een economische krimp.

Behoeft van de consument aan financiële producten

De consument heeft drie financiële behoeften die direct verband houden met de economische kringloop:

1. Ontvangen en doen van betalingen: **soepel lopend betalingsverkeer**.
2. Bewaren van overschotten: **sparen**.
3. Aanvullen van tekorten: **lenen**

De vierde financiële behoefte van de consument volgt indirect uit de economische kringloop:

4. Financiële zekerheid: **verzekeringen**.

Sparen, beleggen, lenen en verzekeren

Sparen = er wordt een overschot aan geld opgebouwd doordat de inkomsten hoger zijn dan de uitgaven. Het biedt financiële zekerheid voor de langere termijn, bijv. voor als de inkomsten lager zijn dan de uitgaven. Een overschot kan worden bewaard in de vorm van (spaar)geld of beleggingen.

Ontsparen = het aanbreken van het opgebouwde overschot door de consument voor bestedingen.

Geld = een bewaarmiddel voor de korte termijn.

- **Chartaal geld** = munten en bankbiljetten.
- **Giraal geld** = geld op een betaal- of spaarrekening.

Belegging = een bewaarmiddel voor de middellange en lange termijn. De consument zet hierbij zijn geld om in een object van waarde. Voorbeelden van beleggingen: aandelen, grond, zakelijk vastgoed, grondstoffen en goud.

Beleggingen zijn niet-liquide middelen: je kunt er niet mee betalen. De belegging moet eerst worden omgezet naar geld. Dit wordt liquideren genoemd. Over de waarde van beleggingen loopt de consument een bepaald risico.

Lenen = het aanvullen van geldtekort met geld van een andere partij. De consument heeft een financieringsbehoefte: hij wil meer geld uitgeven dan hij bezit. De consument kan in zijn financieringsbehoefte voorzien door een krediet af te sluiten. Een kredietverstrekker stelt tijdelijk een bedrag beschikbaar tegen een vergoeding.

- **Consumptief krediet** = een krediet bedoeld voor de financiering van gebruiksgoederen (bijv. een auto).
- **Hypothecair krediet** = een krediet bedoeld voor de financiering van koopwoningen, boten e.d.

Verzekeringen = een overeenkomst waarbij een verzekeraar er zich toe verbindt om tegen betaling van premies een verzekerde schadeloos te stellen in geval het verzekerde risico optreedt.

- **Schadeverzekeringen** = verzekeringen die de financiële gevolgen van fysieke gebeurtenissen dekken. Met de uitkering wordt de verzekerde teruggebracht in de financiële situatie van vlak voor de gebeurtenis. Bijv. een auto die door een aanrijding beschadigd is geraakt en gerepareerd moet worden.
- **Sommenverzekeringen** = verzekeringen die de financiële gevolgen van een bepaalde gebeurtenis, als deze zich voordoet, dekken. Een voorbeeld is de levensverzekering. Een levensverzekering keert uit bij kort of lang leven van de verzekerde. Bij de ene vorm keert de verzekeraar een bedrag uit als de verzekerde vóór de afgesproken datum overlijdt (voorziening voor nabestaanden). Bij de andere vorm keert de verzekeraar uit als de verzekerde op de afgesproken einddatum nog in leven is (voorziening voor de eigen oude dag).

3. Hulpmiddelen bij financiële analyse

Financieel plan

Financieel plan = een plan dat een omschrijving geeft hoe je vanuit de huidige financiële situatie naar de gewenste toekomstige situatie komt. Uitgangspunten zijn: hoe is het nu? Wat ik wil? Wat kost dat? En wanneer wil ik het bereikt hebben? Hulpmiddelen bij het opstellen van een financieel plan zijn de balans en het kasstroomoverzicht.

Balans

Balans = een overzicht van bezittingen en verplichtingen van een huishouding op een bepaald moment, uitgedrukt in een geldwaarde. Het is een belangrijk hulpmiddel om te achterhalen of een huishouding een overschot of een tekort heeft. De balans geeft de huidige stand van zaken weer. De balans bestaat uit twee kolommen: de **activa** (bezittingen van de huishouding) en de **passiva** (verplichtingen van de huishouding, oftewel de bronnen waarmee een huishouding de bezittingen heeft gefinancierd). Voorbeeld:

Activa		Passiva	
Betaalrekening	€ 2.500	Hypothek	€ 180.000
Spaarrekening	€ 10.000	Consumptief Krediet Auto	€ 15.000
Woning	€ 200.000		
Totaal	€ 212.500	Totaal	€ 195.000

Een balans moet in evenwicht zijn. Het totaal aan activa en passiva moet gelijk zijn. In bovenstaand voorbeeld is de balans nog niet in evenwicht. Je kunt de balans in evenwicht brengen door een extra post 'Persoonlijk vermogen' op te nemen aan de passiefzijde. $\text{Persoonlijk vermogen} = € 212.500 - € 195.000 = € 17.500$.

Persoonlijk vermogen = totale waarde van bezittingen - totale waarde van de verplichtingen

Er is discussie over de posten die op de balans moeten staan. In dit hoofdstuk volgen we de benadering van de financiële planners. Op de balans staan alleen de waarden van bezittingen en verplichtingen die extern zijn vastgelegd. Voorbeelden: tegoeden op betaal- en spaarrekeningen, aandelenbezit, kredietovereenkomsten en eigendommen die in een openbaar eigendomsregister ingeschreven zijn (huizen, schepen). De waarde van gebruiksgoederen (zoals een auto of een bankstel) wordt dus niet meegenomen. Deze waarde is namelijk te onzeker (dalende dagwaarde, schade, totaalverlies). De waarde van een verzameling wordt soms wel opgenomen (juwelen of kunst).

De balans van een consumentenhuishouding toont twee belangrijke graadmeters:

- **Solvabiliteit:** de verhouding tussen persoonlijk en vreemd vermogen.
 - **Solvabele huishouding** = een huishouding met een positief persoonlijk vermogen (bezittingen > verplichtingen). Er is een reserve aanwezig voor het aangaan van nieuwe verplichtingen.
 - **Insolvabele huishouding** = een huishouding met een negatief persoonlijk vermogen (bezittingen < verplichtingen). Boekhoud technisch is deze huishouding failliet. Zolang kredietverstrekkers hun leningen niet tegelijkertijd opeisen is er geen probleem. Let op: een negatief persoonlijk vermogen kan al ontstaan door een kleine daling in de marktwaarde van een woning.
- **Liquiditeit:** in welke mate kan de consument aan haar lopende verplichtingen voldoen.
 - **Liquide huishouding** = er zijn voldoende direct inzetbare middelen om de verplichtingen na te komen. Denk aan: voldoende geld beschikbaar op de betaalrekening.
 - **Niet-liquide huishouding** = er is een gebrek aan direct inzetbare middelen om de verplichtingen na te komen. Denk aan: te weinig geld beschikbaar op de betaalrekening.

Streefbalans = het opstellen van een balans voor een moment in de toekomst aan de hand van de doelen (en de kosten daarvan) van de consument. Als de consument de streefbalans vergelijkt met zijn huidige balans, dan krijgt hij inzicht op de maatregelen die hij moet nemen op het gebied van sparen, ontsparen, lenen en verzekeren, en welke financiële producten hierbij passen.

Kasstroomoverzicht

Kasstroomoverzicht = een staat van inkomsten en uitgaven. Het laat zien of er overschotten (bestedingsruimte) of tekorten zijn, en wat de oorzaken hiervan zijn. Ook is te zien of inkomsten en uitgaven eenmalig zijn of structureel. Het geeft de consument inzicht in de mogelijkheden voor besparingen. Ook kan de consument het effect van bepaalde financiële handelingen nagaan (bijv. wat is het gevolg van het aangaan van een nieuwe lening). Het kasstroomoverzicht kan ook gebruikt worden om een prognose maken voor een moment in de toekomst (bijv. wat zijn de financiële gevolgen van het nemen van een sabbatical?).

4. Financiële behoeften en levensfasen

Levensloopmodel

De consumentenhuishouding doorloopt een aantal stadia of levensfasen. Financieel adviseurs hanteren hier vaak een model voor: het levensloopmodel. Dit model wordt los gezien van de leeftijd van de personen in die huishouding. Het levensloopmodel bestaat uit vier fasen. In elke fase van het model zijn de inkomsten en uitgaven op een kenmerkende manier uit evenwicht.

1. **Start up:** kinderen verlaten het ouderlijk huis en beginnen een eigen huishouding.

Kenmerken:

- Balanstotaal is klein
- Persoonlijk vermogen is vaak negatief
- Kasstroomoverzicht laat een tekort zien (uitgaven zijn hoger dan de inkomsten)
- Er is behoefte aan vreemd vermogen in verband met het aanschaffen van een woninginrichting en duurzame gebruiksgoederen.

2. **Expansie:** periode van explosieve groei. De loopbaan ontwikkelt zich snel, de huishouding krijgt meer leden door huwelijk en geboorte van kinderen, er is een grotere en duurere woning nodig.

Kenmerken:

- Balanstotaal schiet omhoog
- Persoonlijk vermogen is negatief
- Kasstroomoverzicht kan een tekort vertonen
- De behoefte aan vreemd vermogen houdt aan in verband met de aanschaf van een eigen woning, de inrichting daarvan, en de kosten van opgroeiende kinderen.

3. **Rijpheid:** de kostwinner zit aan de top van zijn loopbaan en het arbeidsinkomen groeit minder snel. De kinderen zijn ouder en zelfstandiger. De ouders bouwen hun loopbaan verder uit of pakken dit weer op. Het inkomen neemt toe, en de uitgaven nemen af door de steeds onafhankelijker wordende kinderen.

Kenmerken:

- Balanstotaal: neemt toe
- Persoonlijk vermogen groeit snel
- Kasstroomoverzicht vertoont een toenemend overschot
- Vreemd vermogen is zo goed als afgelost

4. **Teruggang:** de carrière loopt ten einde en stopt uiteindelijk. Het arbeidsinkomen valt weg door pensionering. Dit wordt voor een deel gecompenseerd met een AOW-uitkering en een pensioenuitkering.

Kenmerken:

- Balanstotaal neemt geleidelijk af
- Persoonlijk vermogen is positief maar neemt af in verband met de kosten voor het levensonderhoud
- Kasstroomoverzicht vertoont een tekort

Na het overlijden gaan de bezittingen over naar de erfgenamen.

Geldigheid levensloopmodel

Het levensloopmodel geldt voor een redelijk groot deel van de Nederlandse huishoudens, maar heeft geen algemene geldigheid. Er zijn minstens vier factoren waardoor zaken in een consumentenhuishouding anders kunnen lopen:

- 30% van de partnerrelaties eindigt in een scheiding.
- Een deel van de huishoudens blijft gewild of ongewild kinderloos.
- Tussen de 1% en 2% van de werknemers wordt jaarlijks arbeidsongeschikt.
- Een deel sterft voortijdig door ongeval of ernstige ziekte.

Deze factoren zetten de huishouding soms terug naar een eerdere fase.

5. Informatiebronnen voor consumenten

Drie onafhankelijke organisaties

De consument kan wat betreft financiële informatie ondersteuning vinden bij onderstaande drie onafhankelijke organisaties. Er zijn nog meer informatiebronnen zoals Wijzer in geldzaken, Vereniging Consument & Geldzaken en voor huiseigenaren de Vereniging Eigen Huis.

1. **Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting (NIBUD)** = een onafhankelijke stichting die informeert en adviseert over de financiën van huishoudens. Denk aan: schuldhulpverlening, financieel gedrag, fiscale wetgeving en financiële opvoeding.
2. **Consumentenbond** = een vereniging die opkomt voor de belangen van consumenten. Missie: consumenten beter in staat stellen om makkelijker keuzes te maken met respect voor mens en milieu.
3. **Autoriteit Financiële Markten (AFM)** = de onafhankelijke gedragstoezichthouder voor de financiële sector. De AFM houdt toezicht op aanbieders van producten en op adviseurs, bemiddelaars en andere partijen in het verkoopkanaal. De AFM is een zelfstandige overheidsorganisatie die onder de politieke verantwoordelijkheid van de minister van Financiën valt.

6. Samenlevingsvormen

Samenlevingsvormen

Bij een passend financieel advies wordt rekening gehouden met de samenlevingsvorm van de klant. Er bestaan juridische, vermogensrechtelijke en fiscale verschillen tussen de samenlevingsvormen. De Nederlandse wetgeving maakt onderscheid tussen: formele samenlevingsvormen en informele samenlevingsvormen.

Formele samenlevingsvormen

Formele samenlevingsvormen = bij wet geregelde samenlevingsvormen zoals het burgerlijk huwelijk en het geregistreerd partnerschap. Voor beide vormen geldt dat de samenlevingsovereenkomsten tot stand komen in aanwezigheid van een ambtenaar van de burgerlijke stand en in het bijzijn van ten minste twee en ten hoogste vier meerderjarige getuigen.

Algehele gemeenschap van goederen: het gezamenlijke vermogen dat ontstaat bij een huwelijk of geregistreerd partnerschap zonder nadere voorwaarden. De beide partners hebben na de huwelijksluiting geen privégoederen meer. Deze vorm van huwelijk of geregistreerd partnerschap moet bij de notaris worden vastgelegd.

Beperkte gemeenschap van goederen: vanaf 1 januari 2018 is het huwelijksvermogensrecht in Nederland gewijzigd. Nederland kende als een van de weinige landen ter wereld nog het principe van een algehele gemeenschap van goederen. Het is belangrijk dat Nederland aansluit bij de internationale standaard. Een andere reden is dat gehuwden door de wijziging niet meer geconfronteerd kunnen worden met schulden die de partner voor het huwelijk heeft gemaakt.

Oude situatie tot 1 januari 2018: bij het aangaan van een huwelijk of geregistreerd partnerschap gold automatisch de wettelijke gemeenschap van goederen. Na het huwelijk trad boedelmenging op en ontstond er dus één vermogen waar beide echtgenoten recht op hadden. Alle bezittingen en schulden die voor en tijdens het huwelijk of

geregistreerd partnerschap werden opgebouwd, waren gezamenlijk eigendom. Bij een scheiding moesten zowel de bezittingen als schulden in tweeën worden gedeeld. Als je dit niet wenste, dan kon je bij de notaris huwelijkse voorwaarden of partnerschapsvoorwaarden op laten stellen. Hierin werd vastgelegd op welke punten je wilde afwijken van de standaardregels in de algehele gemeenschap van goederen.

Nieuwe situatie vanaf 1 januari 2018: voor alle huwelijken vanaf 1 januari 2018 geldt dat er automatisch sprake is van een beperkte gemeenschap van goederen. Dit is de standaardwijze van een huwelijk of geregistreerd partnerschap wanneer partners notarieel niks regelen. Alle bezittingen en schulden die vóór het huwelijk zijn opgebouwd vallen niet in de gemeenschap. Als de partner tijdens het huwelijk een erfenis of schenking ontvangt (inclusief vruchten), dan valt deze niet in de gemeenschap.

Bezittingen en/of schulden die voor het huwelijk al gemeenschappelijk waren, blijven gemeenschappelijk. Tijdens het huwelijk vergaard inkomen, vermogen en vruchten van het vermogen zijn ook gemeenschappelijk. Als één van de partners dus tijdens het huwelijk een eigen bedrijf start tijdens, dan valt deze automatisch in de gemeenschap van goederen. Bestond dit bedrijf al voor het huwelijk? Dan blijft dit behoren tot het privévermogen van deze echtgenoot.

Echtparen beschikken over drie vermogens:

- **Gemeenschappelijk vermogen:** bestaat uit dat wat de echtgenoten tijdens het huwelijk hebben opgebouwd en/of gezamenlijk in het huwelijk hebben gebracht. Bijv. een woning waarvan de echtgenoten al voor het huwelijk gezamenlijk eigenaar waren.
- **Privévermogen van de ene echtgenoot:** alle vermogensbestanddelen die de echtgenoot bezit voor het huwelijk of door erfenis of schenking tijdens het huwelijk verkrijgt. Het privévermogen biedt verhaal voor de privéschulden van deze echtgenoot.
- **Privévermogen van de andere echtgenoot:** alle vermogensbestanddelen die de andere echtgenoot bezit voor het huwelijk of door erfenis of schenking tijdens het huwelijk verkrijgt. Het privévermogen biedt verhaal voor de privéschulden van deze echtgenoot.

Als partners van de beperkte gemeenschap van goederen willen afwijken, dan moeten zij naar een notaris om te laten vastleggen op welke voorwaarden zij dan wél willen trouwen.

Pensioen: pensioenrechten vallen buiten de gemeenschap. Bij scheiding blijft de verdeling beperkt tot het gedeelte wat tijdens het huwelijk is opgebouwd zoals dat geregeld is in de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding (WVPS).

Koude uitsluiting = een overeenkomst van huwelijkse voorwaarden waarbij tussen partijen geen enkele gemeenschap van goederen bestaat. Bij deze variant van huwelijkse voorwaarden regelen beide partners dat hun inkomen of vermogen op geen enkele wijze samenvloeit of verrekend wordt. Ieder houdt dus zijn eigen vermogen en inkomen.

Aansprakelijkheid voor schulden: een schuldenaar is in beginsel alleen aansprakelijk voor de schulden die hij aangaat. Dit geldt ook als hij gehuwd is of een geregistreerd partnerschap is aangegaan en de schuld in het gemeenschappelijk vermogen valt. Er is een uitzondering: voor huishoudelijke schulden zijn beide echtgenoten hoofdelijk aansprakelijk, ongeacht of deze schuld is aangegaan in een huwelijk in gemeenschap van goederen of op huwelijkse voorwaarden. Denk bijv. aan een krediet voor de aanschaf van een auto.

Toestemmingsvereiste: de ene echtgenoot (geregistreerd partner) heeft voor bepaalde rechtshandelingen toestemming nodig van de andere. Het wettelijk toestemmingsvereiste beschermt de niet-handelende partner en het gezin. Door dit vereiste kan de andere partner niet onverhoeds schulden aangaan of wanbeleid voeren. Partners kunnen het toestemmingsvereiste niet opzietten door middel van huwelijkse of partnerschapsvoorwaarden. Het wettelijk toestemmingsvereiste geldt voor de volgende rechtshandelingen:

- Giften met uitzondering van gebruikelijke, niet bovenmatige giften.
- Verkopen van gemeenschappelijk bewoonde woning en/of inboedel
- Vestigen of verhogen van een hypotheek op de gezamenlijk bewoonde woning
- Persoonlijke borgstelling (zich garant stellen voor verplichtingen of schulden van een derde)
- Aangaan van huurkoop, koop op afbetaling of lease (alleen voor overeenkomsten in de privésfeer)

Zonder de toestemming van de andere partner is de overeenkomst vernietigbaar.

Aansprakelijkheid voor schulden na scheiding: bij echtscheiding of beëindiging van een geregistreerd partnerschap wordt de gemeenschap van goederen ontbonden. Na de ontbinding wijzigt de aansprakelijkheid voor de schulden. De ex-echtgenoot of -partner blijft aansprakelijk voor de schulden waarvoor hij al aansprakelijk was, maar wordt nu ook hoofdelijk aansprakelijk voor de gemeenschappelijke schulden waar de ander eerst alleen aansprakelijk voor was.